

Plus **Galerierecensie**

Herinnering aan een verdwijnend offshorelandschap

Kees Keijer 5 augustus 2021, 13:52

In de video *Decom* zien we de sloop van een boorplatform, gezien vanuit een enorme griptang. BEELD TANJA ENGELBERTS

Een enorme griptang pakt een metalen structuur vast en knijpt het gevaarte zonder pardon in elkaar. In de video *Decom* van Tanja Engelberts zien we de sloop van een boorplatform, gezien vanuit die tang. Daarmee wordt ook de kijker een beetje in de positie geplaatst van degenen die verantwoordelijk zijn voor de aftakeling van de fossiele brandstofindustrie.

Zoals bekend maakt het Noordzeelandschap van olie- en gasplatforms langzaam plaats voor windmolens. Engelberts verdiepte zich een aantal jaar in het offshorelandschap op de Noordzee en maakte een korte film over olieplatforms. Ze worden in Vlissingen ontmanteld, want door de energietransitie zijn ze overbodig geworden. Wat in tientallen jaren is opgebouwd, wordt in een paar weken ontmanteld.

Dat lijkt iets waar bijna iedereen achter staat, maar de video van Engelberts maakt toch een wat nostalgische indruk. Dat komt ook door de gregoriaanse zang die over de video is gezet. Het geweld van de grijptangen en de vonken van slijpmachines en lasbranders worden gecombineerd met hemelse klanken.

Vaak ook zoomt de camera uit en kiest Engelberts een hoog standpunt, geschoten vanuit een drone. Langzaam zweven we boven de kleurige boorplatforms, waarbij de structuur van de gevaartes een soort abstracte compositie vormt.

Er is geen mens te zien op de sloperij. Het is een strijd van machine tegen machine, elk met zijn eigen ritme. Soms traag, soms schieten de vonken eraf. Die cyclus zag Engelberts ook op zee, waar de zeebodem wordt gestimuleerd en olie in schokken omhoog stroomt.

Wat uiteindelijk overblijft, is de herinnering. Engelberts presenteert ook een aantal donkere foto's die met een drone genomen zijn op plekken waar ooit boorplatforms stonden. Als je met je telefoon een foto met flits maakt van de foto, verschijnt de naam van een platform in glimmende letters.

Verdwijnend landschap Galerie Caroline O'Brien laat het werk van Tanja Engelberts nu zien in combinatie met dat van Antoinette Nausikaä. Gemeenschappelijke factor is de verhouding tussen mens en natuur. Terwijl Engelberts een verdwijnend landschap laat zien dat economisch werd uitgebuit, draait het bij Antoinette Nausikaä om plekken waar natuur en stedenbouw met elkaar verweven zijn.

In haar nieuwste project *A River Runs Through Me* richt ze haar aandacht op de Seine. Afgietsels die gemaakt zijn aan de oevers van de rivier in Parijs laten allerlei fossielen zien. De moderne metropool heeft een geschiedenis die miljoenen jaren teruggaat, lijkt de niet al te opzienbarende conclusie.

Decom

Waar Galerie Caroline O'Brien, Hazenstraat 54
Te zien t/m 28 augustus

Voorpagina

Editie

Net binnen

Zoeken

Rubrieken